

การศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเปียโนสำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เอกชัย ธีรภักดี¹/ พงษ์พิทยา สัพโส²/ พรพรรณ แก่นอำพรพันธ์³

¹นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

²ผศ.ดร., อาจารย์ที่ปรึกษาหลักวิทยานิพนธ์

³ผศ.ดร.,อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมวิทยานิพนธ์

อีเมล : beepiano5@gmail.com

รับต้นฉบับ 27 เมษายน 2563; ปรับแก้ไข 18 สิงหาคม 2563; รับผิดชอบ 23 มิถุนายน 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเปียโนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือพื้นที่สถาบันอุดมศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีการจัดการเรียนการสอนเปียโน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาวิชาเอกปฏิบัติเปียโน จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเปียโนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเปียโนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบที่นักศึกษาที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.66$, S.D. = 0.05) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนเปียโน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.73$, S.D. = 0.06) รองลงมา ได้แก่ ด้านสื่อการจัดการเรียนการสอนเปียโน ($\bar{x} = 4.70$, S.D. = 0.05) ด้านรูปแบบการสอนเปียโน ($\bar{x} = 4.66$, S.D. = 0.16) ด้านผู้สอนเปียโน ($\bar{x} = 4.65$, S.D. = 0.10) และด้านการจัดการเรียนการสอนเปียโน ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.03)

คำสำคัญ

ความพึงพอใจของการสอนเปียโน รูปแบบการสอนเปียโน สถาบันอุดมศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่สอนเปียโน

A Study Satisfaction of Using the Piano Teaching and Learning Management Model for the First Year Undergraduate Students of Universities in the Northeast of Thailand

AkachaiTeerapuksiri¹ / Pongpitthaya Sapaso²
PornpanKaenampornpan³

¹Ph.D. student, Music Program, Faculty of Fine and Applied Arts, KhonKaen University

²Assist.Prof., Advisor of this Research

³Assist.Prof.,Co-Advisor of this Research

E-mail:beepiano5@gmail.com

Received 27 April 2020; Revised 20 May 2020; August 23 June 2020

Abstract

This research aimed to study satisfaction of using the piano teaching and learning management for the first year undergraduate students of universities in the Northeast of Thailand. A sample group of this study comprised of 10 Piano students. The tool of this study was a satisfaction questionnaire of the Piano teaching and learning management for the first year undergraduate students of universities in the Northeast of Thailand. The results of this study were as follows:

The satisfaction of using the piano teaching and learning management for the first year undergraduate students of universities in the Northeast of Thailand was at high level ($\bar{x} = 4.66$, S.D. = 0.05). And when considered in each aspect, it was found that the satisfaction of measurement and assessment was at high level ($\bar{x} = 4.73$, S.D. = 0.06), materials of piano teaching and learning management ($\bar{x} = 4.70$, S.D. = 0.05), the model of piano teaching ($\bar{x} = 4.66$, S.D. = 0.16), the piano teachers ($\bar{x} = 4.65$, S.D. = 0.10), the piano teaching and learning management ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.03)

Keywords

Satisfaction of Piano Teaching, Model of Teaching Piano, Universities in the Northeast of Thailand, Piano Course

ที่มาและความสำคัญ

กระบวนการจัดการเรียนการสอนและหลักการที่ส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนและเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนเกิดแนวคิดการจัดการเรียนรู้จาก พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพและมาตรา 23 การจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยต้องเน้นความสำคัญ ทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ในเรื่องต่อไปนี้ 1) ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทยและระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 2) ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน 3) ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา 4) ความรู้ และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องและ 5) ความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

การจัดการเรียนการสอนเปียโนในระดับอุดมศึกษา ปัจจุบันมีหลักสูตรที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้เกิดความเหมาะสมแต่ละสถานศึกษาที่เปิดสอนวิชาเอกเปียโนที่ตรงเหมาะสมบริบทพื้นที่ของสถาบันอุดมศึกษา รวมถึงความต้องการของตลาดแรงงานทางด้านบุคคลากรด้านเปียโน ทำให้การจัดการเรียนการสอนเปียโนนั้น ปรับให้เข้ากับบริบทพื้นที่ของสถาบันอุดมศึกษา ยกตัวอย่างเช่นสถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีการจัดการเรียนการสอนเปียโนคลาสสิกเป็นวิชาเอก ตลาดแรงงานส่วนใหญ่ที่ต้องบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทางดนตรี คือ สถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับอนุบาล ประถม และมัธยม ทั้งภาครัฐและเอกชนสถาบันอุดมศึกษาจึงมีความจำเป็นในการปรับการเรียนสอนเพื่อให้คุณลักษณะของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทางเครื่องเอกเปียโนมีความเหมาะสมที่สุดกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต (จิราวุฒวัฒน์ ชันจันทร, 2562)

ในปัจจุบัน สถาบันอุดมศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีการจัดการเรียนการสอนเปียโน ในระดับปริญญาตรี มีด้วยกันทั้งหมด 12 แห่ง ซึ่งประกอบไปด้วย 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา 2) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ 3) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ 4) มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ 5) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี 6) มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด 7) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 8) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี 9) มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย 10) มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร 11) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และ 12) มหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งแต่ละสถาบันอุดมศึกษา ก็มีรูปแบบการจัดการเรียนสอนเปียโนที่แตกต่างกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบทของสถาบันอุดมศึกษา รวมไปถึงพื้นฐานการปฏิบัติเปียโนของผู้เรียน โดยภาพรวมก็มีการจัดการเรียนการสอนไปในทิศทางที่คล้ายคลึงกัน เช่น การสอนคุณภาพของเสียงการสอนเทคนิคการบรรเลง การสอนการถ่ายทอดอารมณ์การฝึกบันได

เสียงแบบฝึกต่าง ๆ ของการปฏิบัติเปียโน และการแสดงปฏิบัติเปียโนต่อหน้าสาธารณชน เป็นต้น และยังมีหลักสูตรดนตรีทั่วโลก ที่มีการจัดการเรียนการสอนเปียโนเป็นเครื่องมือเอก

จากความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนเปียโน ของสถาบันอุดมศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีการจัดการเรียนการสอนเปียโน ในระดับปริญญาตรีทั้งหมด 12 แห่ง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจจากข้อมูลดังกล่าว จึงได้ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกนักศึกษาวิชาเอกเปียโน ชั้นปีที่ 1 ภาควิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่กำลังศึกษาใน ปีการศึกษา 2562 จำนวน 10 คน เพื่อใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับการทดลองเพื่อศึกษาความพึงพอใจของรูปแบบการสอนเปียโน โดยกลุ่มตัวอย่างนี้เป็นนักศึกษาที่มีพื้นฐานทางการบรรเลงเปียโนเบื้องต้น ซึ่งสอดคล้องกับระดับทักษะการบรรเลงเปียโนของนักศึกษาในอีก 11 สถาบัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเปียโนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง เป็นนักศึกษาเรียนวิชาเอกเปียโน ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเปียโนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. ขอบเขตเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ในการใช้รูปแบบการสอนเปียโน โดยใช้ชุดการสอนปฏิบัติเปียโน รวมทั้งหมด 6 แผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ประวัติและความสำคัญเกี่ยวกับเปียโน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การเตรียมความพร้อมก่อนการเรียนเปียโน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ทักษะและเทคนิคการฝึกปฏิบัติเปียโนขั้นพื้นฐาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง คุณภาพของเสียงในการปฏิบัติเปียโน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การตีความบทเพลงและการบรรเลงเพลงเปียโน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง ทักษะการแสดงปฏิบัติเปียโนต่อหน้าสาธารณชน

3. ตัวแปรในการวิจัย

3.1 ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเปียโนสำหรับนักศึกษาเอกเปียโนชั้นปีที่ 1

3.2 ตัวแปรตาม คือ ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเปียโนสำหรับนักศึกษาเอกเปียโนชั้นปีที่ 1

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้เวลาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ในช่วงเดือน พฤศจิกายน 2562 – กุมภาพันธ์ 2563 ใช้เวลาในการทดลอง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเปียสำหรับ นักศึกษาเอกเปียโนชั้นปีที่ 1 ทั้งหมด 6 ชุดการสอน กำหนดการจัดการเรียนรู้เปียโนทั้งหมด 32 ชั่วโมงตาม แผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแบ่งการเรียนออกเป็น 8 สัปดาห์สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาวิชาเอกเปียโน ชั้นปีที่ 1 ภาควิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 10 คน นักศึกษาที่ใช้ในการทดลอง โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จาก ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานการคัดเลือกนักศึกษาเพื่อเข้าศึกษาต่อของแต่ละสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดจัดการเรียนการสอนเปียโนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักศึกษาเอกเปียโนชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่แล้วนั้นมีพื้นฐานทางปฏิบัติเปียโนที่มีความแตกต่างกันเป็นจำนวนมาก รวมไปถึงจำนวนของ นักศึกษาวิชาเอกเปียโน ชั้นปีที่ 1 ภาควิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏมหาสารคามเพียงพอซึ่งจะไปตามเป้าประสงค์ที่ผู้วิจัยกำหนด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินความพึงพอใจเป็นชุดคำถามที่ใช้ประเมินความ พึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้รูปแบบการการสอนเปียโน

การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจเป็นชุดคำถามที่ใช้ประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มี ต่อการใช้รูปแบบการการสอนเปียโน หลังใช้รูปแบบชุดการสอนเปียโนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งทดลองกับกลุ่มตัวอย่างว่ารูปแบบชุด การสอนมีความเหมาะสมกับนักศึกษามากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. กำหนดเนื้อหาที่ต้องการศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการการสอนเปียโนสำหรับ นักศึกษา

3. สร้างข้อคำถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการการสอนเปียโนสำหรับนักศึกษา ตามกรอบ เนื้อหาที่กำหนด ซึ่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ได้ข้อคำถามทั้งหมด 20 ข้อ

4. วิเคราะห์ความสอดคล้องโดยใช้สูตรหาค่า IOC เพื่อประเมินความเที่ยงตรงของแบบประเมิน ความพึงพอใจ เลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 ซึ่งเป็นข้อคำถามที่อยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (สมนึก ภัททิยธานี, 2546)

5. นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อที่มีต่อรูปแบบการการสอนเปียโนสำหรับนักศึกษา ที่ผ่านการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแบบประเมินความพึงพอใจกับพฤติกรรมที่แสดงความพึงพอใจได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 จำนวน 20 ข้อ ไปทดลอง (Tryout) กับนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกเปียโน ชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 10 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

6. นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อที่มีต่อรูปแบบการการสอนเปียโนคลาสสิกสำหรับนักศึกษา ไปหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.60 ขึ้นไป ซึ่งถือว่าเป็นแบบประเมินความพึงพอใจที่มีค่าความเชื่อมั่นสูง สามารถใช้เป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลได้

7. จัดพิมพ์แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อที่มีต่อรูปแบบการการสอนเปียโนสำหรับนักศึกษาเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างจริงที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการวิจัย

ผลการศึกษา

จากการศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเปียโนสำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ซึ่งผู้วิจัยได้ทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเปียโนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ นักศึกษาเอกเปียโนชั้นปีที่ 1 กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 10 คน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ส่วนใหญ่แล้วนั้นนักศึกษามีพื้นฐานทางปฏิบัติเปียโนที่มีความแตกต่างกันเป็นจำนวนมาก และผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเปียโน ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านรูปแบบการเปียโน 2) ด้านการจัดการเรียนการสอนเปียโน 3) ด้านผู้สอนเปียโน 4) ด้านสื่อการจัดการเรียนการสอนเปียโน และ 5) ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนเปียโน พบว่า

ตาราง 1 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเปียโนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านรูปแบบการสอนเปียโน

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2563

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	แปลผล ความพึงพอใจ
ด้านรูปแบบการสอนเปียนโน			
1 รูปแบบการสอนมีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนสอน	4.60	0.52	มากที่สุด
2 รูปแบบการสอนมีเนื้อหาที่หาครอบคลุม	4.60	0.52	มากที่สุด
3 รูปแบบการสอนมีระยะเวลาที่เหมาะสม	4.40	0.70	มาก
4 รูปแบบการสอนมีความเหมาะสมผู้เรียน	4.60	0.52	มากที่สุด
5 รูปแบบการสอนมีเนื้อหาของปฏิบัติและทฤษฎีที่สอดคล้อง	4.90	0.32	มากที่สุด
รวม	4.66	0.16	มากที่สุด

จากตาราง 1 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเปียนโนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านรูปแบบการสอนเปียนโนพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.66$, S.D. = 0.16) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเปียนโนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านรูปแบบการสอนเปียนโนค่าเฉลี่ยสูงสุด อันดับที่ 1 คือ รูปแบบการสอนมีเนื้อหาของปฏิบัติและทฤษฎีที่สอดคล้องระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.90$, S.D. = 0.32) รองลงมา ระดับมากที่สุด ประกอบด้วย รูปแบบการสอนมีเนื้อหาที่หาครอบคลุมและรูปแบบการสอนมีความเหมาะสมผู้เรียนระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.52) และ ระดับมาก คือ รูปแบบการสอนมีระยะเวลาที่เหมาะสม ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.70)

ตาราง 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเปียนโนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้าน

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	แปลผล ความพึงพอใจ
ด้านการจัดการเรียนการสอนเปียนโน			
5 มีการชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนอย่างเข้าใจ	4.80	0.42	มากที่สุด
6 บรรยากาศในชั้นเรียนมีความเหมาะสม	4.40	0.52	มาก

รายการประเมิน		\bar{x}	S.D.	แปลผล ความพึงพอใจ
ด้านการจัดการเรียนการสอนเป็ยโน				
7	จำนวนคาบเรียนมีความเหมาะสม	4.30	0.48	มาก
8	รูปแบบการสอนมีกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นด้านเป็ยโน	4.70	0.48	มากที่สุด
9	เนื้อหาการจัดการเรียนการสอนเหมาะสมกับนักศึกษา เอกเป็ยโน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1	4.30	0.48	มาก
10	กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับการฝึกปฏิบัติเป็ยโนคลาสสิก สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1	4.70	0.48	มากที่สุด
รวม		4.58	0.03	มากที่สุด

จากตาราง 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเป็ยโนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการจัดการเรียนการสอนเป็ยโนพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.03) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเป็ยโนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการจัดการเรียนการสอนเป็ยโนค่าเฉลี่ยสูงสุด อันดับที่ 1 คือ มีการชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้อย่างเข้าใจระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.80$, S.D. = 0.42) รองลงมา ระดับมากที่สุด ประกอบด้วย รูปแบบการสอนมีกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นด้านเป็ยโนและกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับการฝึกปฏิบัติเป็ยโนคลาสสิก สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{x} = 4.70$, S.D. = 0.48) และ ระดับมาก ประกอบด้วยบรรยากาศในชั้นเรียนมีความเหมาะสม ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.52) จำนวนคาบเรียนมีความเหมาะสมและเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนเหมาะสมกับนักศึกษา เอกเป็ยโน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{x} = 4.30$, S.D. = 0.48)

ตาราง 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเป็ยโนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านผู้สอนเป็ยโน

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2563

รายการประเมิน		\bar{x}	S.D.	แปลผล ความพึงพอใจ
ด้านผู้สอนเป็ยน				
11	ผู้สอนช่วยเพิ่มความเข้าใจสำหรับการสร้างพื้นฐานทางการเรียนเป็ยน	4.60	0.52	มากที่สุด
12	ผู้สอนเตรียมการสอนเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนเป็ยน	4.90	0.32	มากที่สุด
13	ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาสอดคล้องกับรูปแบบการสอนอย่างเข้าใจ	4.50	0.53	มาก
14	ผู้สอนช่วยสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้เหมาะสมผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและซักถามข้อสงสัย	4.60	0.52	มากที่สุด
รวม		4.65	0.10	มากที่สุด

จากตาราง 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเป็ยนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านผู้สอนเป็ยนพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.65$, S.D. = 0.10) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเป็ยนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านผู้สอนเป็ยนค่าเฉลี่ยสูงสุด อันดับที่ 1 คือ มีผู้สอนเตรียมการสอนเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนเป็ยนระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.90$, S.D. = 0.32) รองลงมา ระดับมากที่สุด ประกอบด้วย ผู้สอนช่วยเพิ่มความเข้าใจสำหรับการสร้างพื้นฐานทางการเรียนเป็ยน และผู้สอนช่วยสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้เหมาะสมผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและซักถามข้อสงสัย ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.52) และระดับมาก คือ ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาสอดคล้องกับรูปแบบการสอนอย่างเข้าใจ ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.53)

ตาราง 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเป็ยนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านสื่อการจัดการเรียนการสอนเป็ยน

รายการประเมิน		\bar{x}	S.D.	แปลผล ความพึงพอใจ
ด้านสื่อการจัดการเรียนการสอนเป็ยโน				
15	สื่อการสอนมีความเหมาะสมสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอน	4.60	0.52	มากที่สุด
16	สื่อมีความเพียงพอต่อการจัดการเรียนรู้เป็ยโน	4.70	0.48	มากที่สุด
17	ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้สื่อการเรียนการสอนในการฝึกปฏิบัติ	4.80	0.42	มากที่สุด
รวม		4.70	0.05	มากที่สุด

จากตาราง 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเป็ยโน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านสื่อการจัดการเรียนการสอนเป็ยโนพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.70$, S.D. = 0.05) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเป็ยโนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านสื่อการจัดการเรียนการสอนเป็ยโนค่าเฉลี่ยสูงสุด อันดับที่ 1 คือ ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้สื่อการเรียนการสอนในการฝึกปฏิบัติระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.80$, S.D. = 0.42)รองลงมา ระดับมากที่สุด ประกอบด้วยสื่อมีความเพียงพอต่อการจัดการเรียนรู้เป็ยโน ($\bar{x} = 4.70$, S.D. = 0.48) และ สื่อการสอนมีความเหมาะสมสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.52)

ตาราง 5 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเป็ยโน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนเป็ยโน

รายการประเมิน		\bar{x}	S.D.	แปลผล ความพึงพอใจ
ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนเป็ยโน				
18	มีการอธิบายเกณฑ์การวัดและประเมินผลอย่างละเอียด	4.60	0.52	มากที่สุด
19	มีความยุติธรรมในการวัดและประเมินผล	4.80	0.42	มากที่สุด
20	เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับรูปแบบการสอน และการจัดการเรียนการสอน	4.80	0.42	มากที่สุด
รวม		4.73	0.06	มากที่สุด

จากตาราง 5 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเปียโน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนเปียโนพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.73$, S.D. = 0.06) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเปียโนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านสื่อการจัดการเรียนการสอนเปียโนค่าเฉลี่ยสูงสุด อันดับที่ 1 ประกอบด้วย เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับรูปแบบการสอน และการจัดการเรียนการสอน และมีความยุติธรรมในการวัดและประเมินผล \bar{x} (= 4.80, S.D. = 0.42) รองลงมา ระดับมากที่สุด คือ มีการอธิบายเกณฑ์การวัดและประเมินผลอย่างละเอียด ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.52)

สรุปผลการวิจัย

ตาราง 6 สรุปผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเปียโน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	แปลผล ความพึงพอใจ
1	ด้านรูปแบบการสอนเปียโน	4.66	0.16	มากที่สุด
2	ด้านการจัดการเรียนการสอนเปียโน	4.58	0.03	มากที่สุด
3	ด้านผู้สอนเปียโน	4.65	0.10	มากที่สุด
4	ด้านสื่อการจัดการเรียนการสอนเปียโน	4.70	0.05	มากที่สุด
5	ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนเปียโน	4.73	0.06	มากที่สุด
	รวมทั้งสิ้น	4.66	0.05	มากที่สุด

จากตาราง 6 สรุปผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเปียโนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่า โดยภาพรวมนักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.66$, S.D. = 0.05) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเปียโนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนเปียโน \bar{x} (= 4.73, S.D. = 0.06) รองลงมา ระดับมากที่สุด ประกอบด้วยด้านสื่อการจัดการเรียนการสอนเปียโน ($\bar{x} = 4.70$, S.D. = 0.05) ด้านรูปแบบการสอนเปียโน ($\bar{x} = 4.66$, S.D. = 0.16) ด้านผู้สอนเปียโน ($\bar{x} = 4.65$, S.D. = 0.10) และด้านการจัดการเรียนการสอนเปียโน \bar{x} (= 4.58, S.D. = 0.03)

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2563

อภิปรายผลการวิจัย

พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.66$, S.D. = 0.05) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนเปียโน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.73$, S.D. = 0.06) รองลงมา ได้แก่ ด้านสื่อการจัดการเรียนการสอนเปียโน ($\bar{x} = 4.70$, S.D. = 0.05) ด้านรูปแบบการสอนเปียโน ($\bar{x} = 4.66$, S.D. = 0.16) ด้านผู้สอนเปียโน ($\bar{x} = 4.65$, S.D. = 0.10) และด้านการจัดการเรียนการสอนเปียโน ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.03) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของมารีญา ปันณะกิจการ (2556) พบว่าผลการประเมินด้านเจตคติ ผลการประเมินของผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยระดับความพึงพอใจหลังการเรียนการสอนอยู่ในความพึงพอใจมากและยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของนิศาชล บังคม (2553) พบว่าการประเมินด้านเจตคติ โดยผู้เรียน ผลการประเมิน กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยความพึงใจของพฤติกรรมการเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($M = 2.79$, $SD = 0.43$)

จากความพึงพอใจของผู้ใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเปียโนสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญที่สามารถพัฒนาในขั้นสูงขึ้นไปได้อีก เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจพื้นฐานองค์ประกอบที่สำคัญของการปฏิบัติเปียโนอย่างถูกต้อง ผู้เรียนสามารถพัฒนาต่อยอดการเรียนปฏิบัติเปียโนในขั้นสูงต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพในการเรียนปฏิบัติเปียโน

จากการศึกษาความพึงพอใจของการใช้รูปแบบการสอนเปียโนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกเปียโน ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 10 คน จากผลการวิเคราะห์มูลจากกลุ่มตัวอย่างในการใช้รูปแบบการสอนเปียโนนี้ ผู้วิจัยได้เห็นถึงพัฒนาการเรียนปฏิบัติเปียโนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอนเปียโน ทั้ง 6 แผนกการเรียนรู้อารมณ์เปียโนได้เห็นความสำคัญที่สามารถพัฒนาในขั้นสูงขึ้นไปได้อีก เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจพื้นฐานองค์ประกอบที่สำคัญของการปฏิบัติเปียโนอย่างถูกต้อง ผู้เรียนสามารถพัฒนาต่อยอดการเรียนปฏิบัติเปียโนในขั้นสูงต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพในการเรียนปฏิบัติเปียโน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การนำผลการศึกษาคความพึงพอใจ ด้านที่มีความสำคัญในระดับมากที่สุดเพื่อไปพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเปียโน สำหรับนักศึกษาเอกเปียโน ระดับปริญญาตรีในชั้นปีการศึกษาอื่น ๆ

2. สามารถนำผลความพึงพอใจในรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเปียโน เพื่อไปปรับใช้และเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการสอนปฏิบัติเปียโน ในด้านอื่น เช่น การนำผลความพึงพอใจเกี่ยวกับรูปแบบการสอนเปียโน ด้านที่ผู้เรียนให้ความสำคัญมากที่สุดไปใช้ในการทำโครงการพัฒนาทักษะทางดนตรี หรือการจัดกิจกรรมทางด้านดนตรีให้กับผู้ที่สนใจเรียนรู้เรื่องดนตรี โดยใช้เปียโนเป็นสื่อการจัดกิจกรรมนั้น ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนปฏิบัติเปียโนขั้นที่สูงขึ้น
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเปียโน เพื่อพัฒนาทักษะการต้นสนของเปียโน
3. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการถ่ายทอดการสอนปฏิบัติเปียโนว่ามีกระบวนการสอนปฏิบัติเปียโนอย่างไรในปัจจุบัน
4. ศึกษาข้อมูลให้ครอบคลุมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเปียโนทุกมหาวิทยาลัยในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ.(2552).*หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด 2553.
- นิตยาชล บังคม. (2553).*ศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อด้านโสตทักษะตามแนวคิดโคตายสำหรับนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น.วิทยานิพนธ์.ครุศาสตรมหาบัณฑิต* กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนสิการ เหล่าวานิช. (2559). *เรียนรู้จากครูเปียโน*. กรุงเทพฯ : โซเบอร์พริ้นท์ จำกัด.
- มารีญา ปิณฑะกิจการ. (2556). *การพัฒนาแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตตามแนวคิดโคตายสำหรับผู้เรียนเปียโนวัยผู้ใหญ่ตอนต้น.วิทยานิพนธ์.ครุศาสตรมหาบัณฑิต* กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิราณูวัฒน์ ชันจันทร. (24 เมษายน 2562). *สัมภาษณ์*. อาจารย์ประจำสาขาวิชาดนตรีศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- วิรากร ธนะกิตติภูมิ, พงษ์พิทยา สัพโส.(2559).“สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนดนตรี ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” *วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, กรกฎาคม - กันยายน 2559*หน้า 187-193.
- สุวัชร พรหมมาศ, พงษ์พิทยา สัพโส. 2560. “การสร้างชุดการสอนเปียโนสำหรับนักเรียนผู้พิการทางสายตาในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย” *วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, มกราคม-มีนาคม 2560* หน้า 232-240.

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2563

- Cronbach, Lee.J. (1977). *Educational Psychology*. New York : Harcourt Brace Jevanovich.
- Richey, R. C., Klein, J. D., & Tracy, M. W. (2011). *The instructional design knowledge base*. New York: Taylor & Francis.
- Romisowski, A.J. (1981). *Designing Instructional Systems*. Kogan Page Ltd., London.